

wypłaty pieniężne i wartość świadczeń w naturze, dokonywane przez jednostki gospodarki uspołecznionej na rzecz osób fizycznych z tytułu stosunku pracy lub wykonania określonej pracy, wypłacane zarówno ze środków własnych, jak i ze środków innych jednostek (np. jednostki nadrzędnej, Centralnej Rady Związków Zawodowych, central handlu zagranicznego), a w szczególności:

- 1) premie wypłacane osobom nie będącym pracownikami,
- 2) nagrody pieniężne i wartość nagród rzeczowych, z wyjątkiem zaliczanych do funduszy honorariów oraz do wynagrodzeń z funduszu zakładowego i funduszy o podobnym charakterze,
- 3) wynagrodzenia twórców za wynalazki pracownicze, udoskonalenia techniczne i usprawnienia,
- 4) nagrody za racjonalizację i współzawodnictwo pracy,
- 5) wypłaty z funduszu autorskiego,
- 6) stypendia pracownicze i fundowane,
- 7) wynagrodzenia za praktyki płatne przez zakład pracy i za pracę, wypłacane bezpośrednio do rąk uczniów nie będących pracownikami zakładu pracy,
- 8) świadczenia z ubezpieczenia społecznego podlegające zwrotowi w drodze regresu organu, który przyznał te świadczenia,
- 9) odszkodowania, renty oraz świadczenia wyrównawcze z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych należne od zakładu pracy,
- 10) wartość posiłków wydawanych w zakładzie pracy całkowicie lub częściowo bezpłatnie (w części nie opłaconej) nie objętych przepisem § 7 ust. 1 pkt 31,
- 11) zapomogi dla pracowników,
- 12) dodatkowe wynagrodzenia związane ze zwolnieniem, przeniesieniem służbowym i przywróceniem do pracy,
- 13) nagrody za działalność podstawową, wynikające ze stosowanych zasad wynagradzania, z wyjątkiem wymienionych w pkt 2,
- 14) nagrody za efektywność eksportu,
- 15) nagrody za aktywizację eksportu,
- 16) nagrody dla pracowników w przedsiębiorstwach specjalizujących się w eksporcie.

Rozdział 5

Przepisy końcowe.

§ 13. Minister Finansów ustali zasady ewidencji wynagrodzeń za pracę, zapewniające pełne ujęcie księgowo tych wynagrodzeń z podziałem na składniki wymienione w § 2.

§ 14. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac i Ministrem Finansów dostosuje sprawozdawczość z zatrudnienia i plac do przepisów niniejszej uchwały.

§ 15. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Minister Finansów wprowadzą w miarę potrzeby w ciągu 1971 r. odpowiednie zmiany w planie i budżecie na rok 1971, uwzględniające przyjętą w niniejszej uchwale klasyfikację i strukturę składników funduszu plac.

§ 16. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Finansów i Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac może wprowadzić w miarę potrzeby zmiany w zakresie klasyfikacji składników funduszu plac i pozostałych wynagrodzeń z tytułu pracy w jednostkach gospodarki uspołecznionej, określonych niniejszą uchwałą.

§ 17. 1. Traci moc uchwała nr 8 Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1965 r. w sprawie składników funduszu plac i pozostałych wynagrodzeń z tytułu pracy w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 2, poz. 5).

2. W uchwale nr 235 Rady Ministrów z dnia 26 września 1967 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem plac w przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 57, poz. 277) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1:
 - a) w ust. 1 po pkt 9 dodaje się punkty 10—13 w brzmieniu:
 - „10) udział w posiedzeniach komisji oraz dla członków jury w konkursach,
 - 11) skup, zbiórkę i odsprzedaż opakowań i surowców włóchnych,
 - 12) likwidację dolów urobkowych przy pracach geologiczno-poszukiwawczych,
 - 13) udział członków komitetów członkowskich spółdzielni w kontrolach, lustracjach, posiedzeniach komisji oraz za pełnienie dyżurów”,
 - b) skreśla się ust. 2,
 - c) ust. 3 otrzymuje kolejne oznaczenie jako ust. 2,
- 2) skreśla się § 11.

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

197

UCHWAŁA Nr 104 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 maja 1971 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych zatrudnionych w przedsiębiorstwach państwowych, zjednoczeniach oraz w bankach państwowych.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 4 uchwały nr 400 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych zatrudnionych w przedsiębiorstwach państwowych, zjednoczeniach oraz w bankach państwowych (Monitor Polski Nr 94, poz. 438) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wynagrodzenie zasadnicze podwyższone o 10% przysługuje również radcy prawnemu, zatrudnionemu wyłącz-

nie w zakładach pracy uprawnionych do prowadzenia działalności handlu zagranicznego, bez względu na to, czy jest zatrudniony w jednym, czy w kilku zakładach pracy.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz